

РОЗПОДІЛ ГЛІКОЗАМІНОГЛІКАНІВ В ТКАНИНАХ ПАРОДОНТУ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ЦУКРОВОМУ ДІАБЕТІ

Варакута О.В.

Науковий керівник: д.біол.н. Куш О.Г.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Екстрацелюлярний матрикс відіграє провідну роль в біохімії пародонтальних тканин. Але на теперішній момент не досліджено як змінюється накопичення глікозаміногліканів різних класів в тканинах пародонту експериментальному цукровому діабеті. Мета дослідження: дослідити розподіл глікозаміногліканів в тканинах пародонту при експериментальному цукровому діабеті. Матеріал та методи. Об'єкт дослідження - щелепи щурів лінії Vistar. Фрагменти щелеп фіксували, декальцінували, зневоджували, заливали парафіною сумішшю та виготовляли гістологічні зрізи. Гістологічні зрізи фарбували альциановим синім з різними варіантами молярності розчину $MgCl_2$. Результати гістохімічної реакції оцінювали напівкількісним методом. Отримані результати. Епітеліальні клітини ясен при експериментальному цукровому діабеті синтезують 4- і 6-хондроїтин-сульфат, гепаран-сульфат в меншій кількості ніж в нормі. В структурі цементу також спостерігається нашарування дерматин-сульфату, 4- і 6- хондроїтин-сульфату. Волокна періодонту утримують міжклітинну речовину, яка вміщує значну кількість гіалуронової кислоти, гепаран-сульфат і сульфатовані глікозаміноглікани. Також в періодонтальній зв'язці виявляється гепарансульфат (+). В пульпі зуба ідентифікуються всі типи глікозаміногліканів: гіалуронова кислота (+), дерматин-сульфат (+/+), гепаран-сульфат (+), 4-хондроїтин-сульфат (+/+) і 6-хондроїтин-сульфат (+/+). У власній пластинці накопичуються 4-хондроїтин-сульфат (+), гіалуронова кислота (+/+), дерматин-сульфат (+), гепаран-сульфат. Висновок. Досліджено накопичення глікозаміногліканів в тканинах пародонту при експериментальному цукровому діабеті.

ОСОБЛИВОСТІ ДИНАМІКИ КУПРИКОВО-ТІМ'ЯНОЇ ВІДСТАНІ ТА РОЗМІРІВ НИРОК ЩУРІВ В ПОСТНАТАЛЬНОМУ ПЕРІОДІ В НОРМІ І ЕКСПЕРИМЕНТІ

Васильчишина Н.Ю.

Науковий керівник: д.мед.н. Григор'єва О.А.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Нирки новонароджених щурів бобоподібної форми, червоно-коричневого кольору пружно-еластичної консистенції. На першу добу після народження куприково-тім'яна відстань у інтактних та експериментальних тварин достовірно не відрізняється. Розміри нирок у інтактних та експериментальних щурів також суттєво не відрізняються. На третю добу після народження куприково-тім'яна відстань та розміри нирок збільшується як в інтактних так і у експериментальних тварин. На сьому добу життя спостерігається збільшення показника довжини куприково-тім'яної відстані у експериментальних тварин порівняно з контрольною групою. Показники розмірів нирок також відрізняються. На 11 добу у щурів куприково-тім'яна відстань в обох групах (інтактній та експериментальній) та показники розмірів нирок є без суттєвих змін. Через два тижня після народження спостерігаються збільшення показників куприково-тім'яної відстані та довжини і ширини нирок у потомства щурів після введення гідрокортизону. На 45-ту добу після народження куприково-тім'яна відстань та показники розмірів нирок суттєво збільшились відносно цих же показників в період перших двох тижнів життя. Таким чином встановлено, що розміри нирок і куприково-тім'яна відстань щурів поступово збільшуються від народження до сорок п'ятої доби життя. У потомства щурів після введення гідрокортизону самкам в третьому періоді вагітності спостерігається тенденція до збільшення довжини і ширини нирок з чотирнадцятої доби по сорок п'яту добу і збільшення товщини з третьої доби по чотирнадцяту добу життя, що можливо пов'язано зі змінами водно-електролітного обміну у потомства щурів після введення гідрокортизону.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗПОДІЛУ РЕЦЕПТОРІВ ДО ЛЕКТИНУ SO_2 (SBA) У МЕДІАСТЕНАЛЬНОМУ ЛІМФАТИЧНОМУ ВУЗЛІ В НОРМІ ТА ПІСЛЯ ВНУТРІШНЬОПЛІДНОЇ ІМУНІЗАЦІЇ

Васильчук Н.Г.

Науковий керівник: д.біол.н. Куш О.Г.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра медичної біології

Мета дослідження: вивчити розподіл і кількість SBA^+ -лімфоцитів у паренхімі медіастенального лімфатичного вузла на ранніх етапах післянатального розвитку в нормі та після внутрішньоплідної антигенної стимуляції. Матеріали та методи: внутрішньоплідну імунізацію спліт-вакциною «Ваксигрип» здійснювали за методом М. А. Волошина зі співавторами. Летингістохімічні дослідження проводили за загальноприйнятими методиками. Отримані результати: дослідження динаміки розподілу у клітинних структурах медіастенального лімфатичного вузла галактозаміноглікокон'югатів показала, що у тварин експериментальної групи лімфоцити діаметром 11-13 мкм. Вони входять до складу лімфоїдних вузликів. Кількість SBA^+ лімфоцитів достовірно збільшується на усіх термінах спостереження (з 1-ї по 60-у добу післянатального розвитку) порівняно з інтактними щурами. Їх кількість від 6 до 12 в одному вузлику. Найбільша щільність рецепторів відмічається у